

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Amsterdam-traktaten : Et solidt skridt på vejen

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1998

Emne: Partiåprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Amsterdam-traktaten : Et solidt skridt på vejen

28. maj 1998

Den 28. maj skal den danske befolkning stemme om vilkårene for Danmarks fortsatte tilknytning til det europæiske samarbejde. Det Radikale Venstres holdning til Amsterdamtraktaten er klar.

Vi anbefaler et ja ved denne folkeafstemning. Det gør vi af flere grunde. De tre vigtigste er:

- Vi ønsker, at Danmark skal bevare sin indflydelse i det europæiske samarbejde.
- Vedtagelsen af Amsterdamtraktaten er en politisk nødvendighed for at udnytte den historiske mulighed for at samle Europa.
- Amsterdamtraktaten er en væsentligt bedre traktat end Maastrichttraktaten.

Danmark skal fortsat gøre sin indflydelse gældende i det europæiske samarbejde. Den nye traktat skal bruges til at løse en række af de problemer Europa står over for i fremtiden. For Det Radikale Venstre har det vigtigste tema været: Udvidelsen med de øst- og central-europæiske lande.

Traktaten indeholder desuden en række forbedringer:

- Miljø samarbejdet styrkes.
- Åbenhed, demokrati og respekten for menneskerettigheder får en fremtrædende plads.
- De nationale parlamenter får en vigtigere rolle.
- Beskæftigelsen kommer på dagsordenen.
- Den frie bevægelighed for borgerne sikres.
- Der samarbejdes tættere om bekæmpelse af kriminalitet.

Denne pjece vil uddybe, hvorfor Det Radikale Venstre anbefaler et ja ved folkeafstemningen den 28. maj.

Danmark og det europæiske samarbejde

Det europæiske samarbejde blev skabt med det formål at undgå konflikter og krige i Europa. Ved at binde landene økonomisk tæt sammen ville konflikter blive mindre sandsynlige. Desuden vil det tætte økonomiske samarbejde øge væksten og velstanden i Europa.

“EU skal udvikles som et forpligtende samarbejde mellem suveræne stater.”

Det Radikale Venstres Principprogram, Landsmødet 22.2.1997

Amsterdamtraktaten er endnu en ændring af de spilleregler, som gælder for det europæiske samarbejde. Det Radikale Venstre opfatter udviklingen af det europæiske samarbejde som en proces, der bliver påvirket af de problemer og konflikter, som ikke kan løses af de enkelte medlemslande.

Traktaten har derfor nu fået et afsnit om beskæftigelse, fordi arbejdsløshed er anerkendt som det største velfærdsproblem i medlemslandene.

Tilsvarende var miljøpolitik tidligere et ukendt begreb i Europa, men problemet voksede, og EF reagerede ved at inddrage det i samarbejdet.

For 25 år siden, da Danmark blev medlem af EF, kunne ingen forestille sig, at vi en dag skulle byde f.eks. Estland og Ungarn velkommen i den europæiske union, sådan som vi gør nu.

Samarbejdet skal stemme overens med befolkningens ønsker. Ved folkeafstemningen i 1992 og 1993 viste den danske befolkning, at der var områder, som man ikke ønskede at deltage i. Det skal respekteres, og derfor står de fire danske forbehold fast også i denne traktat.

Amsterdamtraktaten og udvidelsen af det europæiske samarbejde

For Det Radikale Venstre er der et emne, der overskygger alle andre ved denne traktatændring. Det er nu blevet politisk muligt at udvide EU med de øst- og centraleuropæiske demokratier, hvis Amsterdamtraktaten bliver godkendt i de nuværende medlemslande.

Der er med denne udvidelse skabt en historisk chance for at samle Europa i et forpligtende samarbejde. Et forpligtende samarbejde der styrker freden og forhindrer, at konflikter vokser sig store og igen sender Europa ud i de krige og ødelæggelser, der i sidste ende altid rammer civilbefolkningerne hårdest.

Udvidelsen skal ske, fordi de øst- og centraleuropæiske lande ønsker at deltage, og de kæmper hårdt for at kunne opfylde de betingelser, der ligger til grund for samarbejdet. Disse lande har gennem årtier været forhindret i at bestemme deres egne forhold men ønsker nu at være med til at præge både deres egen og

Europas fremtid. Det er vores opgave at tage deres ønsker alvorligt og gøre vores del af arbejdet for, at det europæiske samarbejde kommer til at omfatte alle demokratiske lande i Europa.

Det er ikke første gang, man har fået ansøgninger om at optage nye demokratier. Optagelsen af Spanien, Portugal og Grækenland har tidligere vist, at det er til fordel for både samarbejdet og for demokratiet i de nye medlemslande.

Udvidelsen vil være en fordel for Danmark både politisk og økonomisk. I de første år vil der være brug for økonomisk støtte fra EU's nuværende medlemslande. Men efterhånden vil åbningen af de nye markeder betyde øgede muligheder for handel og økonomisk vækst i hele området.

“Optagelsen vil ikke være omkostningsfri og vil betyde store forandringer for såvel de pågældende lande som for de nuværende EU-lande.”

Uddrag af resolution, Det Radikale Venstres Landsmøde, sept. 1995.

Samarbejdets institutioner - Kommission, Ministerråd og Parlament - var ved starten kun skabt til seks medlemslande. Ved den kommende udvidelse kan antallet komme op på 25. For at sikre at samarbejdet kan fungere i praksis, er medlemslandene enige om, at der skal foretages forandringer i institutionerne.

Amsterdamtraktaten er et vigtigt skridt på vejen i denne tilpasning. Det Radikale Venstre har arbejdet for, at hele forløbet fra 15 til 25 medlemslande allerede nu bliver afklaret. F.eks. antallet af kommissærer, EU-Parlamentets sammensætning og Ministerrådets stemmeregler. Dette er kun delvis lykkedes, og konsekvenserne af optagelse af medlemsland nummer 21 til 25 er udskudt til en senere forhandling. Det vigtige er dog, at ansøgerlandene nu reelt sammen med EU's nuværende medlemslande kan planlægge optagelsesforhandlingerne.

Det Radikale Venstre har været optaget af, at alle ansøgerlande bliver behandlet på lige fod, selvom der er store forskelle mellem dem. På det seneste topmøde i december 1997 blev det vedtaget, at alle ansøgerlande starter på den obligatoriske gennemgang samtidig med Kommissionen. Det bliver så vurderet, hvor langt landet er fra en egentlig optagelse i samarbejdet. Derved forbliver alle landene fortsat motiveret til at fortsætte de bestræbelser, der skal til, for at de kan tilpasse sig f.eks. det indre marked og miljøreglerne i Unionen.

De vil blive optaget på forskellige tidspunkter, men de bliver behandlet efter ens regler. Alle lande, der er i optagelsesprocessen, kan fortsat modtage støtte fra EU.

Amsterdamtraktaten er nøglen til udvidelsen af samarbejdet, og det er op til os at vise et ansvar over for Europa. Det gøres kun ved at stemme ja den 28. maj.

Miljø og Amsterdam: Processen fortsætter

EU er på godt og ondt et samarbejde mellem 15 nationer. Resultaterne bygger altid på kompromiser, og et godt kompromis gør som bekendt ingen helt tilfredse. Det gælder også på miljøområdet. Ingen medlemsstat kan få indfriet alle sine ønsker. Men hver medlemsstat er - som Danmark har vist - til en vis grad selv herre over, hvor stor en forskel den gør.

Traktaten - grundlaget for EU-samarbejdet - er hidtil blevet ændret 3 gange: Fællesakten i 1986, Maastricht i 1992 og Amsterdam i 1997. Alle traktatændringer har forstærket miljøhensynet. Amsterdamtraktaten er på miljøområdet et skridt i den rigtige retning, både for Danmark, EU og i global sammenhæng. Et så effektivt og bindende samarbejde finder vi ikke andre steder i verden.

I Amsterdamtraktaten er der i selve målsætningen for samarbejdet indskrevet hovedprincippet fra Rio-deklarationen om at sikre en bæredygtig udvikling. Yderligere understreges det, at miljøhensyn skal integreres i konkrete retsregler på andre områder. Det gælder også tunge områder som transportområdet, landbrugspolitikken og strukturfondene.

En gevinst for miljøet (en gevinst som ofte bliver overset) er, at Europa-Parlamentet, der er EU's mest miljøvenlige institution, med Amsterdamtraktaten får fuld indflydelse med Rådet på traktatens miljøregler.

Også miljøgarantien er blevet forbedret med Amsterdamtraktaten.

- Et medlemsland kan med Amsterdamtraktaten i fremtiden lave nye skrappe miljøregler på et område, hvor der allerede er vedtaget fælles EU-regler.
- Miljøgarantien kan nu ikke blot bruges over for regler vedtaget af Rådet, men også regler besluttet af Kommissionen.
- Et land kan godt bruge miljøgarantien mod nogle regler, som landet har stemt ja til i Rådet.
- Hvis et land vil bruge miljøgarantien, er Kommissionen forpligtet til nøje og hurtigt at undersøge, om de gældende EU-regler er mangelfulde, dvs. om fejlen ligger i EU's regler.

Et medlemsland, der fremlægger en sagligt velbegrunnet anmodning om at bibeholde gamle eller indføre nye miljøbeskyttelsesregler, har overordentligt gode udsigter til at kunne indrette sin miljøbeskyttelse, som den ønsker det. Situationen er fuldstændig ny og radikalt forbedret i forhold til tiden før Amsterdamtraktaten.

Den største fremtidige miljøudfordring i Europa er imidlertid ikke længere inden for EU's nuværende grænser men i Øst- og Central-europa. En forudsætning for medlemskab er, at de østeuropæiske lande tilpasser sig (og implementerer) EU's lovgivning - også på miljøområdet. Det er hårde krav - og derfor må vi hjælpe, politisk såvel som økonomisk. Til gengæld vil det gavne miljøet i hele Europa. Miljøpolitik starter lokalt, men ender globalt. Ind imellem er der flere niveauer: DK, EU, FN. Det gælder om at styrke hvert led og binde dem sammen til en bæredygtig og sammenhængende indsats. Med Amsterdamtraktaten er rammerne for miljøpolitikken blevet stærkere. Processen fortsætter.

Demokrati og menneskerettigheder

Der har i Danmark og en række af de andre medlemslande været en meget lang tradition for, at respekten for menneskerettigheder og demokrati var grundpillerne for samfundet. Det har også været en af grundpillerne i det europæiske samarbejde, men først ved Amsterdamtraktaten er det blevet en del af traktatteksten.

I indledningen af traktaten står der nu, at Unionen bygger på principperne om demokrati, respekt for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt for retsstatsprincippet.

Den Europæiske Union har derved over for omverdenen og indadtil gjort det helt klart, hvilken betydning disse principper tillægges.

Amsterdamtraktaten er gået så langt som til at give muligheder for at straffe et medlemsland, der vedvarende overtræder de grundlæggende rettigheder. Det kan ske ved kvalificeret flertal af Ministerrådet og medføre, at det pågældende land kan miste sin stemmeret og økonomiske støtte.

Det europæiske samarbejde består af lande med meget forskellige demokratiske traditioner. Der kommer endnu flere til med udvidelsen. Disse forskellige traditioner har til tider gjort beslutningsprocessen i fællesskabet besværlig, men afspejler en grundlæggende respekt for hvert enkelt medlemslands særpræg.

Nærhedsprincippet, som blev indført med Maastrichttraktaten, er vigtigt i bestræbelserne for at fastholde landenes egen identitet. Det Radikale Venstre ønsker nærhedsprincippet anvendt til gavn for især de små landes særpræg.

Åbenhed og gennemskuelse

Danmark har længe kæmpet for at øge åbenheden i den europæiske beslutningsproces. Amsterdamtraktaten er også i den henseende en forbedring. Åbenhed er indsat som et generelt princip i den nye traktat, og retten til aktindsigt i Europa-Parlamentets, Ministerrådets og Kommissionens dokumenter er blevet traktatfæstet.

Det er med denne traktat ikke længere muligt at afgive hemmelige erklæringer fra enkeltlande i forbindelse med vedtagelse af EU-lovgivning. Fremover skal stemmeresultater, stemmeforklaringer og erklæringer offentliggøres. For at øge gennemskuelsen i EU's beslutningsproces er antallet af beslutningsprocedurer reduceret væsentligt.

De nationale parlamenters rolle

Det bliver nu lettere for de nationale parlamenter at følge arbejdet i de europæiske institutioner. I en protokol til traktaten er det pålagt Kommissionen at sende alle fremlagte Grøn- og Hvidbøger til høring i de nationale parlamenter. Alle forslag, der skal vedtages i Ministerrådet,

skal foreligge mindst 6 uger for en vedtagelse. Derved gives der bedre tid til debat og forhandling i de enkelte medlemslande.

Friere bevægelighed

Amsterdamtraktaten og Schengenaftalen forbedrer den frie bevægelighed for personer.

Det har længe været en selvfølge, at vore virksomheder sender varer over grænserne uden det store administrative besvær, og de åbne grænser i den sammenhæng bliver af langt de fleste betragtet som et gode.

Det Radikale Venstre er overbevist om, at det vil blive et lige så naturligt krav, at mennesker fra de europæiske lande skal kunne bevæge sig frit i Europa.

Grænserne skal være administrative skillelinier, der viser, hvor det ene land møder det andet. Grænserne må ikke blive uoverstigelige barrierer. Schengenaftalen er en mellemstatslig aftale, hvis hovedformål er at lette grænsepassagen mellem medlemslandene. Der skal til gengæld være grænsekontrol over for lande, der står uden for Schengensamarbejdet.

For at opretholde den nordiske pasunion er både Norge og Island medlemmer af Schengen, selvom de ikke er EU-medlemmer.

Kriminalitet og illegal indvandring

Den frie grænsepassage kan udnyttes af de forkerte. Derfor skal der samtidig med de åbne grænser arbejdes med et grænseoverskridende samarbejde om at bekæmpe kriminalitet.

Det er en nødvendig kontrol af den frie bevægelighed. Samarbejdet kan styrkes ved mellemstatslige aftaler. Det er blandt andet det, der er sket gennem vedtagelsen af Schengenaftalen. Denne aftale bliver i fremtiden indarbejdet i det europæiske samarbejde. Den vil give bedre muligheder for, at landenes politimyndigheder kan udveksle oplysninger og koordinere opklaringsarbejde.

Det samme gælder for fremtidens behandling af asylansøgere. De europæiske lande har allerede en række aftaler, der blandt andet afgør, hvilke lande der har ansvaret for at behandle de enkelte asylsager.

Amsterdamtraktaten åbner mulighed for et overnationalt samarbejde omkring kriminalitetsbekæmpelse og illegal indvandring. Danmark er på grund af et af forbeholdene uden for samarbejdet i denne form, men deltager stadig på mellemstatsligt grundlag.

Målet

Integrationen af de europæiske lande har som endemål, at der er fred, demokrati og sam eksistens mellem alle Europas lande.

Det europæiske samarbejde er en proces, og Amsterdamtraktaten er et vigtigt og politisk nødvendigt skridt på vejen. Det Radikale Venstre er parat til at tage et ansvar for denne europæiske udvikling.

Derfor anbefaler Det radikale Venstre et Ja ved folkeafstemningen den 28. maj.

Det Radikale Venstre

Christiansborg
1240 København K
Telefon: 3337 4747
Telefax: 3313 7251
www.radikale.dk
E-mail: radikale@radikale.dk

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk